

C-500/18. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2018. július 30.

A kérdést előterjesztő bíróság: Tribunalul Specializat Cluj (kolozsvári különös kereskedelmi
törvényszék, Románia)**Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:**

2018. május 2.

Felperes:

AU

Alperesek:

Reliantco Investments LTD

Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Az alapeljárás tárgya

Semmisség és felelősség megállapítására irányuló kereset, amelyben a felperes azt kéri, hogy az eljáró bíróság:

a) állapítsa meg a RELIANTCO INVESTMENTS LTD társaság online www.ufx.com felületén pénzügyi eszközökkel való kereskedésre irányuló szerződés egyes feltételeinek tisztességtelen jellegét, és törölje azokat a szerződésből semmiségük miatt;

b) állapítsa meg a felperes által az UFX felületen 2017. január 13-án tett hat limitáras megbízás (limit order) semmiségét;

c) kötelezze az alpereseket 1 919 720 amerikai dollár (USD) és a 2017. január 13-tól a megfizetésig számított törvényes kamatok megfizetésére elsődlegesen a jogellenes károkozásból eredő polgári jogi felelősség, valamint másodlagosan a felek korábbi helyzetének helyreállításával összhangban a fent említett limitáras

megbízások semmisségének megállapítása következtében bekövetkezett kár címén;

d) kötelezze az alpereseket 191 972 USD összeg megfizetésére nem vagyoni kár megtérítése címén.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

Az eljáró bíróság az EUMSZ 267. cikk alapján a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése 12. pontjának, a 93/13/EGK irányelv 2. cikke b) pontjának, valamint a 1215/2012/EU rendelet 7. cikke 2. pontjának és 17. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmezését kéri.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 2004/39/[EK] irányelv 4. cikke (1) [bekezdésének] 12. pontjában meghatározott „lakossági ügyfél” fogalom értelmezése során a nemzeti bíróság ugyanazokat az értelmezési szempontokat alkalmazhatja-e vagy kell-e alkalmaznia, amelyek a fogyasztónak a 93/13/EGK irányelv 2. cikke b) pontja értelmében vett fogalmát határozzák meg?
2. Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén a 2004/[39/EK] irányelv értelmében vett „lakossági ügyfél” az alapeljáráshoz hasonló jogvitában mely feltételek mellett hivatkozhat fogyasztói minőségére?
3. Közelebről, nagyszámú ügyletnek a 2004/[39/EK] irányelv értelmében vett „lakossági ügyfél” által viszonylag rövid időn belül történő teljesítése és jelentős pénzeszköznek a 2004/39/[EK] irányelv 4. cikke [(1) bekezdésének] 17. pontjában meghatározott pénzügyi eszközökbe történő befektetése releváns szempont jelent-e az ugyanezen irányelv értelmében vett „lakossági ügyfél” fogyasztói minőségének értékelése tekintetében?
4. Saját joghatóságának megállapítása során, mivel köteles az adott esettől függően meghatározni, hogy az 1215/2012/EU rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c) pontja vagy 7. cikkének 2. pontja a releváns, a nemzeti bíróság figyelembe veheti-e vagy figyelembe kell-e vennie a felperes által a 93/13/EGK irányelv értelmében tisztességtelennek vélt feltételek kikötésének orvoslásaként hivatkozott anyagi jogi alapot – kizárólag szerződésen kívüli felelősség –, amelyek tekintetében az alkalmazandó anyagi jogot a 864/2007/EK rendelet („Róma II” rendelet) értelmében kell megállapítani, vagy pedig a felperes esetleges fogyasztói minősége irrelevánssá teszi kérelmének anyagi jogi alapját?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 95., 29. o.;

magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.), 2. cikkének b) pontja, valamint 3. cikkének (1) bekezdése.

A pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 263. o.), 1. cikkének (2) bekezdése, 2. cikkének (2) bekezdése, 4. cikke (1) bekezdésének 12. pontja, 6. cikke (4) bekezdésének d) pontja, valamint 19. cikkének (2), (3) és (5) bekezdése.

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) (HL 2012. L 351., 1. o.), 17. cikke (1) bekezdésének c) pontja, 18. cikkének (1) bekezdése, 19. cikke, 21. cikkének (1) bekezdése és 25. cikkének (4) bekezdése.

A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („Róma I” rendelet) (HL 2008. L 177., 6. o.; helyesbítés: HL 2009. L 309., 87. o.), 6. cikkének (1) és (2) bekezdése.

A szerződésen kívüli kötetmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („Róma II” rendelet) (HL 2007. L 199., 40. o.; helyesbítés: HL 2016. L 39., 63. o.), 2. cikkének (1) bekezdése.

A lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló, 2014. november 26-i 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 352., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 358., 50. o.), 13. cikkének (1) bekezdése.

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

A kérdést előterjesztő bíróság azokat a nemzeti jogi rendelkezéseket mutatja be, amelyekre a felperes keresetében hivatkozott, és „amelyek az ügyben alkalmazhatóak lehetnek”, amennyiben annak érdemi vizsgálatára sor kerül. Ezek ugyanakkor nem relevánsak a joghatóság kérdésének megválaszolása szempontjából, amely kérdés az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát képezi.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 2016. november 15-én a felperes a digitális kereskedéshez számlát nyitott a RELIANTCO INVESTMENTS LTD társaság online www.ufx.com felületén, és az UFX feltételek tekintetében e felületen keresztül hozzájárulását adta az árfolyamkülönbözeti szerződés (contract for difference) alapú (a továbbiakban: CFD) pénzügyi eszközökkel való kereskedés érdekében.
- 2 Az UFX felületen történő számlanyitáshoz a felperes egy kereskedelmi társaság weboldalát használta, és a RELIANTCO INVESTMENTS LTD társasággal folytatott levelezést e gazdasági társaság fejlesztési igazgatójaként folytatta.
- 3 2017. január 11-én a felperes aláírta a kereskedésből származó hasznok elérésére irányuló szerződést, arra hivatkozva, hogy a RELIANTCO INVESTMENTS LTD társaság által kínált kereskedésből hasznot kíván elérni, és hogy elolvasta, megértette és elfogadta az ajánlat feltételeit.
- 4 E körülmények között a felperes elfogadta a RELIANTCO INVESTMENTS LTD társasággal mint a Cipruson a ciprusi értékpapír és tőzsdedefüggelvényi hatóság engedélye alapján működő és általa szabályozott szervezettel való szerződéskötést, az ezen aktusban szabályozott feltételek mellett a CFD kereskedés érdekében.
- 5 A felek által kötött szerződés 27. cikke értelmében az így megkötött ügyfélszerződésből eredő és azzal kapcsolatban álló valamennyi jogvitát a ciprusi bíróság bírálja el, és emellett a megkötött aktust és a felek közötti, kereskedelemre vonatkozó valamennyi jogviszonyt a ciprusi jog szabályozza.
- 6 A 2016. november és 2017. január 13. közötti időszakban a CFD-vel való kereskedés keretében megkötött 197 jogügylet eredményeképpen a felperes 644 413,53 USD nyereséget szerzett.
- 7 2017. január 13-án a felperes az UFX felületen hat, olajárhoz kötött limitáras megbízást tett. A felperes úgy véli, hogy ezen ügyletek következtében elvesztette a számláján kereskedelemre elkülönített teljes összeget, azaz 1 919 720 USD összeget.
- 8 2017. április 26-án a felperes a kérdést előterjesztő bíróság előtt perbe vonta a ciprusi RELIANTCO INVESTMENTS LTD társaságot és a RELIANTCO INVESTMENTS LTD LIMASSOL SUCURSALA BUCUREȘTI társaságot (RELIANTCO INVESTMENTS LTD LIMASSOL, bukaresti fióktelep) arra hivatkozással, hogy manipuláció áldozata lett, ami az említett összeg elvesztését eredményezte.
- 9 Ilyen körülmények között a felperes az alperesek jogellenes károkozásból eredő polgári jogi felelősségére hivatkozott a fogyasztóvédelemre vonatkozó rendelkezések megsértése miatt. Emellett azt kéri, hogy az eljáró bíróság állapítsa meg több szerződéses feltétel tisztességtelen jellegét, és törölje azokat a

szerződésből semmisségük miatt; hogy állapítsa meg a felperes által az UFX felületen 2017. január 13-án tett hat limitáras megbízás semmisségét; hogy kötelezze az alpereseket 1 919 720 USD és a 2017. január 13-tól a megfizetésig számított törvényes kamatok megfizetésére elsődlegesen a jogellenes károkozásból eredő polgári jogi felelősség, valamint másodlagosan a felek korábbi helyzetének helyreállításával összhangban a fent említett limitáras megbízások semmisségének megállapítása következtében bekövetkezett kár címén, és kötelezze az alpereseket 191 972 USD összeg megfizetésére nem vagyoni kár megtérítése címén.

- 10 A felperes lényegében úgy véli, hogy az fennáll alperesek jogellenes károkozásból eredő polgári jogi felelőssége, mivel megsértették az őt mint fogyasztót védő rendelkezéseket, mivel az alperesek nem teljesítették a tájékoztatásra, a tanácsadásra és az értesítésre vonatkozó jogi kötelezettségüket a nyújtott szolgáltatások és az UFX felületen való kereskedéssel kapcsolatos kockázatok tekintetében, az UFX szerződésbe számos olyan tisztességtelen feltételt építettek be, amelyeket nem tárgyaltak meg egyedileg, és amelyek a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéznek elő, és ellentétesek a jóhiszeműség elvével, [az alperesek] nem megfelelő marketing és tanácsadási szolgáltatásokat nyújtottak bizonyos „*personal trainer*” szolgáltatásoknak álcázott befektetések tekintetében, és nem az adott utasításoknak megfelelően hajtották végre a megbízásokat, amely körülmény előidézte a kár bekövetkezését.
- 11 Ellenkérelmükben az alperesek a román bíróságok általános joghatóságának hiányára vonatkozó kifogást hozták fel, mivel úgy vélték, hogy a ciprusi bíróságok rendelkeznek joghatósággal a kereset tekintetében.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

- 12 **Az alperesek** a román bíróságok joghatóságának hiányára vonatkozó kifogásuk alátámasztásaként több érvet hoznak fel.
- 13 Először az alperesek arra hivatkoznak, hogy az UFX szerződés felei érvényes joghatósági kikötést tettek a ciprusi bíróságok joghatóságát illetően a szerződés 27. cikkében foglalt kikötés révén.
- 14 Másodszor a ciprusi bíróság, vagyis a limasszoli kerületi bíróság, amelyhez a felperes az elsőrendű alperes ciprusi javainak lefoglalására vonatkozó ideiglenes intézkedés elfogadása érdekében fordult, már határozott, megállapítva saját joghatóságát a döntéshozatal tekintetében.
- 15 Harmadszor az alperesek úgy vélik, hogy kizárt a román bíróságok joghatósága, amelyre a felperes hivatkozik, és amely az 1215/2012 rendelet 17. cikke (1) bekezdése c) pontjának a 18. és 19. cikkel összefüggésben értelmezett rendelkezésén alapul, mivel abban az esetben, ha a joghatósági kikötés érvényességét vitatják, ugyanezen rendelet 25. cikkének (1) bekezdéséből az

következik, hogy az eljáró bíróságnak azon tagállam joga alapján kell vizsgálnia ezen érvényességet, amelynek joghatóságát a felek kikötötték, vagyis a ciprusi jog alapján.

- 16 Negyedszer az alperesek arra hivatkoznak, hogy véleményük szerint a kereset a *culpa in contrahendón* alapul, mivel a felperes lényegében a megtévesztőnek vélt reklám és a szerződéskötést megelőző tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatti jogellenes károkozásból eredő polgári jogi felelősség elismerését kéri, mivel a *culpa in contrahendo* szerződésen kívüli kötelelem a 864/2007 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján.
- 17 Ötödször az alperesek úgy vélik, hogy nem derül ki, hogy a felperes az 1215/2012 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti első esetre támaszkodik-e (a szerződést olyan személlyel kötötték, aki a fogyasztó lakóhelyének tagállamában kereskedelmi vagy szakmai tevékenységet folytat) vagy a c) pont második mondatában szereplő esetre ([e tevékenység] bármilyen módon az említett tagállamra, illetve több állam között az említett tagállamra is irányul, és a szerződés az ilyen tevékenység körébe tartozik).
- 18 Márpedig, ami az 1215/2012 rendelet 17. cikke (1) bekezdése c) pontjának első részét illeti, az nem alkalmazható a jogvitára, mivel az elsőrendű alperes által ellenőrzött másodrendű alperesnek nincs alkalmazottja vagy gazdasági tevékenysége Romániában, és nem rendelkezik a ciprusi értékpapír-felügyeleti bizottság által kiadott működési engedéllyel, és emellett az ellenőrző társaság nem nyújt közvetlenül kereskedési szolgáltatásokat a piacon Romániában.
- 19 Hatodszor az alperesek arra hivatkozva vitatják a felperes fogyasztói minőségét, hogy ő olyan természetes személy, aki nyereség elérésére, vagyis a CFD-kel való kereskedés megvalósulását követően haszon megszerzésére törekedett, oly módon, hogy nem a szakmai tevékenységen kívüli tevékenységet végzett, hanem a szakmai tevékenységhez kapcsolódó különös tevékenységet, és a szerződés teljesítésével 644 413,53 USD haszonra tett szert 197 kereskedelmi jogügyletnek a 2016. november és 2017. január 13. közötti időszakban történő megvalósulását követően, amely ügyletek közül csak hat képezte vita tárgyát. Mivel a felperes nem fogyasztóként járt el, nem relevánsak az 1215/2012 rendelet 19. cikkében foglalt rendelkezések. Emellett fogyasztói minőségének megállapítására a ciprusi jog az irányadó, és a ciprusi bíróság már fenntartással élt a felperes e minőségét illetően.
- 20 **A felperes** az alperesek által felhozott kifogás elutasítását kéri arra hivatkozással, hogy a román bíróságok rendelkeznek joghatósággal a jogvita érdemi eldöntése tekintetében.
- 21 A felperes ugyanis arra hivatkozik, hogy az UFX szerződés 27. cikkében foglalt joghatósági kikötés érvénytelen, mivel összhangban az 1215/2012 rendelet 21. [valószínűleg 25.] cikkének (1) bekezdésével e tagállam joga értelmében a megállapodás az anyagi érvényességet illetően semmisnek minősül, vagy a

megállapodás legalább is e rendelet 25. cikkének (4) bekezdése szerinti mentességek egyikének körébe tartozik.

- 22 A felperes arra hivatkozik, hogy ily módon figyelmen kívül hagyták az 1215/2012 rendelet 25. cikkének (4) bekezdésében foglalt azon rendelkezéseket, amelyek a „Joghatóság fogyasztói szerződések esetén” címet viselő szakasz alatti 19. cikke utalnak. A felperes szerint az UFX szerződésben foglalt joghatósági megállapodás ellentétes ezen utóbbi cikkel, és azt kérte az eljáró bíróságtól, hogy állapítsa meg az említett választás tisztességtelen jellegét. Következésképpen a felperes szerint a fogyasztókra vonatkozó szabályozás szempontjából e feltétel érvénytelen, és nem tekinthető érvényesnek az olyan megállapodás, amely a ciprusi bíróságok joghatóságára vonatkozó.
- 23 Ami az alpereseknek a limasszoli kerületi bíróság ítéletére alapozott érvét illeti, a felperes kiemeli, hogy ez utóbbi nem vált jogerőssé az ügyben, mivel az 1215/2012 rendelet 35. cikke értelmében ideiglenes vagy biztosítási intézkedésként és nem érdemi határozatként vagy a romániai bíróságok általános joghatóságára vonatkozóan hozták azt meg.
- 24 A felperes emellett úgy véli, hogy az a vélekedés, hogy a kereset a *culpa in contrahendo* fogalmán alapul, nem zárja ki az 1215/2012 rendelet 4. szakaszának alkalmazását, mivel ez utóbbi célja a fogyasztók érdekeinek anyagi jogi szempontból történő védelme. E jogi védelem célja illuzórikussá válik, ha azt szigorúan a szerződésből eredő felelősségre vonatkozó keresetekre korlátozzák, és ezzel szemben nem fedi le a polgári jogi jogsértések meglehetősen széles körét.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 25 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a jelen ügyben a joghatóság meghatározása szempontjából szükséges a „lakossági ügyfélnek” a 2004/39 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 12. pontja szerinti fogalmának értelmezése. Haonlóképpen úgy ítéli meg, hogy meg kell határozni, hogy a nemzeti bíróság figyelembe veheti-e vagy figyelembe kell-e vennie a felperes által a 93/13 irányelv értelmében tisztességtelennek vélt feltételek kikötésének orvoslásaként hivatkozott anyagi jogi alapot – vagyis kizárólag a szerződésen kívüli felelősséget –, amelyek tekintetében az alkalmazandó anyagi jogot a 864/2007/EK rendelet („Róma II” rendelet) értelmében kell megállapítani, vagy pedig a felperes esetleges fogyasztói minősége irrelevánssá teszi kérelmének anyagi jogi alapját.
- 26 E bíróság ezt követően megállapítja, hogy a felperes a jogellenes károkozásból eredő polgári jogi felelősségre, vagyis a szerződésen kívüli felelősségre alapozta keresetét, amelynek tekintetében az alkalmazandó anyagi jogi jogszabályt a 864/2007 rendelet értelmében kell meghatározni, jóllehet a felperes egyidejűleg fogyasztói minőségére is hivatkozik, amely helyzetben keresete a szerződésen alapuló felelősség körébe tartozik, a joghatóság tekintetében pedig az 1215/2012 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

- 27 A kérdést előterjesztő bíróság ezenfelül arra utal, hogy egyrészt az alperesek vitatják a felperes fogyasztói minőségét, és azt állítják, hogy nem alkalmazhatóak az 1215/2012 rendelet 19. cikkében foglalt rendelkezések, és hogy a fogyasztói minőség meghatározására a ciprusi jog alapján kerülhet sor, és a ciprusi bíróság fenntartással élt a felperes e minősége tekintetében. Másrészt a felperes úgy véli, hogy a „lakossági ügyfélnek” a 2004/39 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 12. pontja szerinti fogalma egybeesik a fogyasztónak a 93/13 irányelv 2. cikkének b) pontja szerinti fogalmával.
- 28 Ami a felperes ezen utolsó érvét illeti, a kérdést előterjesztő bíróság fenntartásokkal él. Azt állítja ugyanis, hogy a 93/13 irányelv 2. cikkének b) pontja a fogyasztó fogalmát akként határozza meg, hogy „minden olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében olyan célból jár el, amely kívül esik saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén”, miközben a lakossági ügyfél fogalmát a 2004/39 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 12. pontja úgy határozza meg, hogy nem szakmai ügyfél, ez utóbbi körébe azon szervezetek tartoznak, amelyeknek a pénzügyi piacokon való működéséhez engedély kell, vagy amelyek működését szabályozzák.
- 29 E rendelkezések értelmezéséből tehát az következik, hogy míg a „fogyasztó” csak természetes személy lehet, aki olyan célból jár el, amely kívül esik saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén, „lakossági ügyfél” lehet természetes és jogi személy is, vagy egy, a 2004/39 irányelv 2. mellékletében említettől eltérő jogalany.
- 30 Emellett a kérdést előterjesztő bíróság a 1997. július 3-i Benincasa ítéletre (C-[269/95], EU:C:1997:337) is utal, amelyben a Bíróság megállapította, hogy „a kizárólag az egyén magánfogyasztásával kapcsolatos szükségleteinek kielégítését célzó, szakmai tevékenységtől vagy ilyen céltól függetlenül kötött szerződés tartozik azon különleges rendelkezések hatálya alá, amelyeket [...] a fogyasztó védelmére előírnak, ezzel szemben ez a védelem a szakmai tevékenység célját szolgáló szerződés esetén indokolatlan”.
- 31 Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy relevánsak az alperesek azon állításai, amelyek arra vonatkoznak, hogy a felperes 197 ügyletet kötött körülbelül 3 hónapon belül, és 644 413,53 USD haszonra tett szert, és csak hatot vitatott a fent említett ügyletek közül. Az említett körülmények között cselekedve a felperes a 2004/39 irányelvben és a II. melléklet 2. pontjában foglalt szempontok szerint szakmai ügyfélnek miníthető.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság emellett megállapítja, hogy a felperes az UFX felületen való számlanyitáshoz egy kereskedelmi társaság weboldalát használta, és a RELIANTCO INVESTMENTS LTD társasággal folytatott levelezést e kereskedelmi társaság fejlesztési igazgatójaként folytatta.

- 33 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy fontos a „lakossági ügyfél” és a „fogyasztó” fogalmának, és különösen a nemzeti bíróságok tekintetében jelzésértékű vagy jellegű azon kritériumoknak a tisztázása, amelyek akkor alkalmazhatóak, amikor e bíróságok az uniós jog fényében valamely szerződéses feltételt értelmeznek, ezt követően pedig a nemzeti bíróságokra hárul annak megállapítása kötelezettsége, hogy e kritériumok alapján a fogyasztói minőségére hivatkozó ügyfél teljesíti-e annak feltételeit.
- 34 Ami a negyedik kérdést illeti, pontosítani kell, hogy az egy olyan környezetben bír jelentőséggel, amelyben a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megállapítania joghatóságát, és ezt követően az adott esettől függően meg kell határozni, hogy az 1215/2012/EU rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c) pontja vagy 7. cikkének 2. pontja a releváns, az első három kérdésre adott válaszban nyújtott esetleges értelmezési szempontok, valamint az 1215/2012 rendelet korábban említett rendelkezéseinek értelmezése függvényében.
- 35 Ebben az értelemben a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az 1215/2012 rendelet 4. szakasza szabályozza a fogyasztóval kötött szerződések tekintetében fennálló joghatóságot, és azt főszabályként a szerződésen alapuló fogyasztói keresetekre kell alkalmazni, miközben a kereset kizárólag a jogellenes károkozásból eredő polgári jogi felelősségen alapul, amely kizárja a szerződéses jogviszony fennállását, amely helyzetben a joghatóság megállapítása szempontjából az 1215/2012 rendelet 2. szakasza alatti 7. cikk 2. pontjában foglalt rendelkezések relevanciájának kérdése merül fel.
- 36 Ilyen körülmények között, jóllehet a felperes úgy vélte, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések nem szükségesek és nem relevánsak az alapügyben felmerülő jogvita eldöntése szempontjából, és az „*acte claire*” elméletre hivatkozik, miközben az alperesek szükségesnek ítélték az eljáró bíróság által felvetett kérdések megfogalmazását, a kérdést előterjesztő bíróság szerint a joghatóságnak az 1215/2012 rendelet alapján történő meghatározásához a Bíróság elé kell terjeszteni a megfogalmazott kérdéseket előzetes döntéshozatalra a román bíróságok általános joghatóságára vonatkozó kifogás elbírálása szempontjából releváns rendelkezéseknek az uniós jogi célokkal összhangban történő értelmezése érdekében.